

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 150

TARRAGONA, DIVENDRES, 15 DE GENY DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Unes paraules de l'ex-Comissari de la Generalitat de Catalunya a Tarragona

Al cessar en el càrrec de Comissari Delegat de la Generalitat de Catalunya a Tarragona pel qual vau ésser nomenat amb data 20 de juliol del 1936, em complasc en fer públic el meu agraïment a les organitzacions sindicals, polítiques i premsa de les Comarques tarragonines per la col·laboració que sempre m'han prestat en el desenvolupament del càrrec, especialment en els primers dies en que visquerem moments de suma gravetat, sortosament superats i fins i tot per alguns ja oblidats i ignorats.

Lluís Mestres i Capdevila.

Joaquim Fort i Gibert es fa càrrec de la Comissaria de la Generalitat

En un dels salons de la Comissaria de la Generalitat se celebrà ahir al migdia l'acte de presa de possessió del càrrec del nou Comissari nomenat pel Govern de Catalunya, company Joaquim Fort i Gibert.

A l'acte hi assistiren el comissari delegat d'Ordre públic, Rodríguez; segon cap de la tercera Divisió, tinent coronel Liberal i ajudant; comissari polític de la mateixa, Aliva; president de l'Audiència i magistrats, companys Simó Bofarull, president del Tribunal Popular, Massó; jutge de primera instància, Miró Esplugues; jutge municipal, Olivé; delegat marítim, capità Pérez Ripoll; delegat d'Economia de la Tercera Regió, Arnau; administrador de la Duana, Paris; consellers municipals companys Floresvi, Segalà, Recasens, Arana, Gatell, Boronat, Pechs, Alomà i Pérez; enginyer cap d'Obres Públiques, Ferré, i sobrestant Oliva; cap de Telègrafs, Pérez; administrador de Correus, Deulonder; delegat de la Generalitat al Banc d'Espanya, Llevadot; delegat de la Generalitat a la Cambra de Comerç, Conde; delegat de la Gene-

ralitat a la Companyia Arrendatària de Tabacs, Roca; cap del personal de la Comissaria, Iborra, i altres.

El comissari sortint company Lluís Mestres pronuncià breus paraules agraïment la col·laboració que en tot moment havia trobat en l'exercici del seu càrrec que esperodigué continuareu prestant-la al meu successor company Fort, el qual no es necessari que presenti, car tots el coneixeu i dels seus rellevants drets espero i desitjo una actuació encertada en profit dels ideals que estimem.

El nou comissari agrai les paraules pronunciades manifestant que des del seu càrrec actuarà amb tot entusiasme pel triomf definitiu de la guerra i la revolució. Acabà sollicitant la col·laboració de tots per a la major prosperitat de la nostra terra.

Seguidament es donà per acabat l'acte.

A la tarda els companys Mestres i Fort marxaren cap a Barcelona per tal de saludar al president de la Generalitat Lluís Companys i presentar-li els seus respectes.

set en qualitat d'oients, a fer-se per ells mateixos el pa, aprofitant el forn de la cuina econòmica.

"Tinguin en compte — advertia un cop més — que això de saber-se fer el pa, no és cap cosa baldeira. Podria ésser que el dia de demà passessin certes coses, durant les quals no seria possible comprar pa als forns. I vostès, senyoretas, què farien si no sabessin com es pasta i com es fica el pa al forn?"

En sentir aquelles paraules, una de les senyoretas de bona família que concorrien al curset més que per altra cosa, potser, perquè es posà de moda, comentà en veu prou alta per tal que la podessin sentir els que tenia a la vora: "Ja em carrega aquest home amb les seves advertències sobre allò que pot passar el dia de demà. El dia que no hi hagi criades i no es pugui anar a comprar pa la forn, en anar a menjar a la fonda, en paus!"

El fet és rigorosament històric i motivà, és clar, entre els que sentiren la frase de la distingida i molt coneguda senyoreta, força comentaris. Com també és absolutament cert que ahir en circular — no sabem per quin motiu — la notícia que la setmana entrant escassejaria el pa a Tarragona, hom va poder veure com la distingida senyoreta de referència sortia d'un cert establiment amb un gros paquet a les mans, que segons tots els indicis, amagava un quilo de farina.

Ironies del destí, amic lector? No. Res d'ironies, car la ironia és sempre massa cruel, i un hom no té dret a gaudir el dany que reben els altres. És, senzillament, una lliçó del destí. Una lliçó que tots hauríem d'aprendre, com aquella senyoreta deu tenir avui ben apresada.

LUDOVICUS

Aldabonazos en la retaguardia

LA RESPONSABILIDAD

La liquidación de todo gobierno de fuerza es pernicioso en grado sumo para el país que lo ha sufrido. Después de un largo período de opresión los odios por diferencias de credos osciales adquieren titánicas proporciones. Una larga inactividad de determinadas clases sociales, impuesta por la fuerza bruta de las armas, en vez de adormecer el espíritu de rebelión lo exacerba. Y una vez el hombre se ve libre del arma fraticida que amenazaba aniquilarle al primer grito de protesta, se lanza ciegamente contra la clase o las clases sociales que durante largo tiempo le habían tratado más como a bestia que como a hombre. A su paso lo arrolla todo; no para en nada ni en nadie. Ni tan siquiera se toma la molestia de pensar lo que hace. Posiblemente lo que hoy destruye le hará falta mañana y deberá construirlo de nuevo. Pero no importa; en su impetuosidad destruye, destruye sin cesar. Su deseo es aniquilar todo lo existente para crear, después, un mundo a su gusto. No quiere que nada ni nadie le detenga en su obra revolucionaria. Solo tiene fe en sí mismo. De todos desconfía. Sus partidarios de hoy mañana pueden caer bajo el fuego de su arma. Cualquier sospecha de traición puede incluso hacer rodar la cabeza de sus propios dirigentes.

Todos recordamos el advenimiento de la República. Fue un ejemplo sin igual de civismo revolucionario. El primer gobierno de la República se encontró en el Poder sin haber tenido que vencer la más pequeña oposición. Dijeron al rey: Vete. Y el rey se fué. Qué bonito es esto, verdad? Pero ah!, las revoluciones, desgraciadamente, no se hacen así. El tranquilo advenimiento de nuestra República traía inherente múltiples inconvenientes que se fueron poniendo de manifiesto a medida que transcurría el tiempo. El pueblo esperaba que el gobierno hiciera la revolución desde el Poder. Pero como no se quiso o no se pudo hacer, quedó dentro del pueblo, y todo lo que representaba la vieja sociedad quedó intacto. Todas las leyes encaminadas al mejoramiento social de la clase obrera quedaban reducidas a su mínima expresión al chocar con los intereses del capitalismo al que no se quería disgustar. La sociedad española no sufrió, pues, la honda transformación que el pueblo deseaba.

La Iglesia, cuyo poder económico ha venido siendo, desde siglos atrás a esta parte, muy superior a su influencia espiritual, puso en acción su enorme fuerza para contrarrestar los deseos de reforma social que los gobernantes de nuestra segunda República tenían. Y hemos de reconocer que en gran parte consiguió su objeto. Hasta tal punto llegaron las ingerencias clericales en la joven República, que se eligió Presidente a un hombre que se complacía en hacer ostentación de su catolicismo.

Qué podía esperar la clase obre-

ra de un ministerio en el que tomaban asiento hombres como Maurra, Lerroux y Alcalá Zamora? Tal ministerio no podía hacer la revolución que España necesitaba, y como esta no podía quedar sin hacer se ha aprovechado el momento en que la traidora provocación militar quería amordazar al pueblo imponiéndole el fascismo de una minoría caduca.

Desde el principio de la revolución las organizaciones sindicales han ido delante de la acción gubernamental. El gobierno no ha hecho más que ratificar por decreto lo que ya se había hecho a espaldas de él. Digo esto con el sólo deseo de hacer constar que esta revolución, a pesar de haber contado en todo momento con un gobierno legalmente constituido, ni ha partido de las esferas gubernamentales ni han sido ellas quienes la han dirigido.

Hemos de reconocer que el pueblo español no tenía la suficiente preparación para ir a la enorme transformación social que el levantamiento militar ha hecho inevitable. De no ser por esta razón culpáramos a los dirigentes de la revolución de los errores cometidos por ella; pero ahora ni podemos ni debemos hacerlo. Unicamente queda el recurso de apelar a la conciencia de cada individuo para que se haga completo cargo de su enorme responsabilidad histórica y en todos sus actos proceda con miras al bien universal. Por consiguiente, la responsabilidad cae plenamente en primer lugar sobre la deficiente educación político-social de la masa del pueblo.

A mi modesto entender, nuestra revolución no debe ser juzgada tomando por base alguno de los actos por ella o en su nombre realizados. Antes de formarnos un juicio definitivo de la misma, debemos analizar con la mayor detención posible, para evitar incurrir en errores que nos podrían conducir a conclusiones sumamente alejadas de la realidad, lo que es y lo que representa para el proletariado de España y del mundo entero. Unicamente así veremos que por muy elevado que sea el grado de desprestigio por ella alcanzado a causa de los atropellos cometidos que a todos nos duelen en el alma, es de absoluta necesidad el triunfo y la consolidación definitiva de esta nuestra Revolución.

KATIN.

Meditacions lliures

LA LLIÇÓ DE SABER FER EL PA

"Ludovicus" assistí, a tall de curiositat, a alguna de les lliçons de cuina que ara farà un any donat a l'Ateneu, un popular mestre cuiner de Barcelona. Es tractava de un curset d'economia domèstica i l'esmentat mestre, en explicar determinades lliçons culinàries de caire molt popular, solia dir: "Senyoretas: no creguin que això que els explico ara, no tingui interès. Les coses van al Món d'una manera, que les futures mestresses de casa cal que sàpiguen administrar-

se bé, estalviant el màxim i no donant-se a menys d'aprendre feines i quefers propis de les serventes. Qui sap si dintre de poc, les que ara en tenen de serventes, s'ho hauran de fer tot elles. Fixin-se bé, per tant, en tots els detalls de la lliçó, que no els hi sabrà greu haver-ho fet."

Recordem que la mateixa observació esmentada, la va repetir el mestre cuiner el dia que ensenyà a les seves deixebles i als homes que en bon nombre concorrien al cur-

Demà publicarem:

"El gran problema es el de la educació de la Cultura del pueblo", per Josep Alomà.

"Lo que debemos ser.—Deber del Médico como factor", pel Dr. A. Royo.

"L'Oficina d'Informació i Propaganda de la Comissaria de la Generalitat".

student...

iant, va dirigit principalment aquest petit escrit. I voldria que quan comencessin a llegir, entressis amb meditació i pensessis...

Pensessis amb tot el que avui passa al nostre país, la terrible tragèdia que esquinça la carn dels nostres millors homes que es baten per la llibertat, la causa més noble perquè la senten l'immensa col·lectivitat humana contra uns pretorsians anti-històrics. I voldria que al pensar vegessis quin és el teu pròxim futur.

Quan hàgim guanyat aquesta guerra brutal el desenllaç de la qual ha de portar una victòria definitiva a les masses treballadores, doncs tard o aviat la balança de la justícia s'inclinirà a favor de tots els que senten i creuen amb un ideal i tenen una responsabilitat a la palestra d'aquesta lluita contra els feixistes que representen un atzucament moral i material de tota una civilització que no senten, perquè si la sentissin no la destruirien com volen intentar per tal de lograr una ànsia particularista d'una vida que ells creuen millor, portant fuet a la mà per fer viure de egnolls a semblants d'ells que han vingut a l'existència amb les mateixes condicions, però els insensats no veuen que el pes implacable de l'història caurà sobre ells per sempre més.

I pensa que quan neixi aquesta aurora de glòria, de pau, de benestar i de treball, tu tindràs des d'aquell moment, com intel·lectual que ets, una gran responsabilitat, però amb el ben entès de que no tindrà vida molts dels que ara es diuen antifeixistes, cosa que avui no té altra finalitat que ésser considerat neutral si no s'està decidit a ajudar d'una manera més directa als que cauen ferits de mort per la metralla de l'imperialisme internacional, teixint amb la seva sang roigenc la bandera que onerà victoriosa en un demà no llunyà. I tu, estudiant, aquesta responsabilitat la tens que sentir des d'ara i posar-te al nivell històric del moment, indicant al món la pauta a seguir amb la victòria sobre l'espai del temps.

Pensa, medita... i potser diràs que tinc raó, raó que jo et dic que és col·lectiva, perquè sé que vaig lligat amb les idees de qualcom a d'altres homes.

I si me la dones aquesta raó, voldria que no tinguessis cap temença d'ingressar a les nostres files, deixant de banda per sempre més, aquesta idea burocràtica que han tingut molts i fins ara, la de no anar units el jove obrer amb el jove estudiant, amb un lligam que permeti avançar junts, essent això el resultat d'un perjudici captialista, el no donar entrada dins les nostres institucions docents a l'obrer, cosa que amb l'igualtat de classes caurà pel seu propi pes i que nosaltres, estudiants marxistes, cuidarem de fer complir tot i la revolució forçant, perquè és un dels punts més importants sobre els que basem la nostra existència de joves revolucionaris.

Si has pensat el que t'he dit i hem dones la raó, t'hauria de dir i tinc que fer remarcar que nosaltres que t'esperem amb els braços oberts, sabrem orientar-te perquè dintre d'un breu temps et sentis tant fort, que junt amb nosaltres, estudiants marxistes, cridis amb tota la força de la teva imaginació i dels teus pulmons...

VISCA LA UNIO DE L'ESTUDIANT I DE L'OBREER REVOLUCIONARIS!!

El Secretariat de Propaganda i Premsa dels G. E. M.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva
TARRAGONA

Un camió per a electrificacions destinat a la quarta columna Francesc Macià-Lluís Companys

El Comitè Executiu de la Federació de Barcelona-Ciutat d'E. R. de C., han presentat al Govern de la Generalitat el camió destinat a la Quarta Columna "Francesc Macià-Lluís Companys", damunt del qual hi ha muntada una veritable Central Elèctrica.

La Central va muntada damunt d'un Hispano de 40 HP. L'eix que dona moviment al camió es desconnecta i aleshores el motor d'aquest acciona un alternador d'onze quilovats, el qual, a través d'un quadre de distribució, amb els seus

aparells de mesura com són voltímetre, freqüencímetre i amperímetre, interruptors de palanca per a maniobrar, regulador de diferents tensions, etc.

Aquesta peça utilíssima fou ideada, planejada i dirigida la seva execució per l'obrer muntador de la casa Siemens Indústria Elèctrica, de Cornellà, Ramon Seguí, bon militant d'Esquerra Republicana.

Ramon Seguí ha trobat tota mena de facilitats pel que fa al Comitè Obrer de Control de la casa Siemens; i l'ajut entusiasta dels

obres que han contribuït al seu muntatge, especialment de l'actual director Josep Tacher, que ho és per voluntat dels mateixos obrers; i del director tècnic Lasaleta.

Amb quin goig voldríem constatar que l'amic Seguí té imitadors i que aquests es disposen a aportar el fruit de les experiències a la nostra causa!

Agraïm sincerament la col·laboració dels obrers, del Comitè Obrer i de la direcció de la casa Siemens Indústria Elèctrica.

NOTES INFORMATIVES

Junta d'Obrers del Port de Tarragona

Per delegació del comissari de la Generalitat de Catalunya, presidi Ramon Sanahuja, amb assistència de Joaquim Fort, Miquel París, Angel Pérez Ripoll, Joan Altura, Pau Huecas; actuant de secretari de la Comissió Joan Merelo-Barberà.

Fou aprovada l'acta de la sessió anterior.

Es varen aprovar diversos assumptes de tràmit.

Seguidament fou posat a discussió el plan econòmic de la Junta per l'any 1937. A proposta de l'alcalde company Fort s'introdueix la modificació en el mateix de que els obrers de la Junta, que fins ara cobraven per llista, passin a ésser de plantilla, assignant-los-hi un sou mensual per nòmina. També foren introduïdes diverses modificacions en benefici de la millor prosperitat de la vida del Port.

Es prengué l'acord d'amortitzar les Obligacions de l'emprestit de la Junta corresponent al passat mes de desembre. I establint-se que per tal de cobrar les Obligacions amortitzades y copons vençuts, serà necessari que es solliciti en instància dirigida a la Comissió en la que es

justifiqui la propietat de les mateixes, amb anterioritat al 19 de juliol proppassat sense facultat de la Comissió l'autoritzar o no el seu cobrament.

S'acordà començar les obres d'elevació del mur en el Fiu Francolí. També es prengueren diversos acords d'interès vital per al millorament de la vida del Port.

Tarragona, 14 de gener de 1937.

CASA GUÉLL

eixits :: Novetats

Especialitat en abrics
i vestits per a home.

TARRAGONA

Major, 15 i 17

Tribunal Popular

En la sessió del dia d'ahir, aquest Tribunal ha visat la causa en sessió pública contra el processat Joan Pujol Falcó, de seixanta-un anys, veí de Mora d'Ebre, per activitats feixistes i en vista de les acusacions formulades contra el mateix pel Consell municipal, organitzacions sindicals, partits polítics, altra prova documental i la de testimonis practicada en aquest acte, així com els informes d'acusació i de defensa en els qui han elevat a definitives llurs conclusions provisionals, el Tribunal ha emès veredictes de culpabilitat, essent la sentència condemnatòria.

Per avui, divendres, dia 15, està assenyalat el judici contra Francesc Camps Carner, a les deu del matí, i a les onze el referent a

CENTRES POLITICS I SINDICALS

NOVETAT

Fotos semi-esmalt de política d'actualitat. Quadres al·legòrics.

CASA "ROIG"

R. 14 d'abril, 44.-Tarragona

Moviment de la població

Nats

Agneta Dattoli Fernández.
Emili Carbonell Batista.
Leandre Forné Vall.

Defuncions

Nàtalia Maria Teresa, Blasco Ibàñez, 9, de 67 anys.
Joan Vadillo Contreras, Antolín López Pelàez, 24, de 81 anys.
Francesca Martí Balagué, Hospital, de 30 anys.
Antoni Laborda Monzón, Mosques, 6, de 7 mesos.
Isabel García Camahco, Mediona, 15, de 10 anys.
Josepa Solé Montané, Plaça Pallol, 10, de 58 anys.
Carme Escoté Capistany, Sant Domènec, 20, de 64 anys.
Beneta Vidal Gràcia, Sant Feliu, 1, de 81 anys.
Josep Banús Basart, Hospital, de 63 anys.

Matrimonis

Josep Barba Roca amb Tecla Rovira Ciscués.
Josep Molins Cardona amb Pilar Sugañes Solé.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Finíssim a 2'30 ptes. litre

1.ª » 2'20 » »
2.ª » 2'00 » »

SERVEI A DOMICILI

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 13; mínima, 7'5.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 767'4; a les 18, 766'2.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., N.; a les 18, SE.

Estat del cel: A les 8 h., quasi destapat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., Ci. St. Cú.; a les 18, id. id. id.

Evaporació: En les 24 h., 2'5.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 72; a les 18, 93.

REPASSOS

Molt econòmics

ACADEMIA

ROIG

CONSELLERIA DE CULTURA

Programa núm. 6 - Secció de Cinema - Al Saló Modern

Sessió dedicada a les Joventuts Femenines

DIVENDRES TARDA I NIT

Buenos Aires documental
Obertura de Guillermo Tell . . . musical
En los campos dibuixos

ESTRENA ESTRENA ESTRENA

EL PRIMER DRET D'UN FILL

Indios Tobas documental
Variedades artísticas . . . musical
Malas compañías dibuixos

Preus: 1'00 - 0'75 - 0'40

DELS FRONTS DE COMBAT

IMPRESSIONS

LA QÜESTIO DE LA GASOLINA

Hi ha un greu problema a la re-
raguarda que pot en un momnet
donat impossibilitar l'acció de les
unitats motoritzades del nostre
exèrcit: ens referim a l'existència
de gasolina. Val, doncs, la pena
que hi dediquem unes ratlles.

S'ha vingut llançant per totes
les organitzacions antifeixistes la
consigna de l'estalvi i bon ús d'a-
quest líquid, però avui i després
de sis mesos, quan tot fa suposar
més disciplina i més responsabilitat,
ens trobem amb una situació
que desdii molt d'aquella disciplina
i d'aquesta responsabilitat.

Confessem que s'ha reduït el ser-
vei de molts cotxes oficials. De
tots és coneguda la limitació que
en aquest sentit ha començat per
imposar la Generalitat. Els dele-
gats de Transports, també inten-
ten — a la seva manera — influen-
ciar per aturar aquesta follia de
córrer per camins i carreteres pel
gust d'estabellar-se. Els controls
i Comitès de la CAMPSA han llan-
cat avisos i manifestos al públic
per a combatre el consum de molts
litres de gasolina gastats inútil-
ment. Tothom vol controlar, tot-
hom imposa als escrits i consi-
gues la necessitat de l'estalvi d'a-
quest líquid, però el problema se-
gueix, sinó amb la intensitat dels
primers dies — negar-ho seria fer
"derrotisme" —, si amb vols suf-
icients perquè hom tracti per tots
els mitjans d'arranjar-ho.

El que realment passa, però, és
que els que donen les consignes co-
mençen per no complir-les.

S'imposa una reducció de ser-
veis i és el Govern de la Genera-
litat qui té el dret únic de preocu-
par-se d'aquesta qüestió.

CRIT

La impressió dià- ria de la guerra als diversos fronts de combat

Madrid, 14. — "Política", en la
seva impressió diària dels fronts,
diu:

"El comunicat diu que ahir la
boira paralitzà les operacions, en-
caia que deia que uns petits cops
de mà foren portats a terme amb
èxit per les nostres forces.

En la guerra la ponderació i l'e-
lasticitat estan supeditades a mul-
titud de circumstàncies, i segons
convingui una petita operació pot
adquirir caràcter de gran batalla,
i a vegades, operacions d'importà-
ncia queden reflectides com a pe-
tits cops de mà. Així, ahir en un
d'aquests petits cops de mà s'as-
solí un avanç molt sensible en un
dels punts per on l'enemic havia
atacat amb major insistència, i
fins pot dir-se, si ens ho permet la
censura, que se'ls agafà bastant de
material de guerra, entre el qual
es troba un creixent nombre de me-
tralladores, i fins caigueren al nos-
tre poder bastants presoners, molts
més dels que hom diu habi-
tualment amb grans titulars. No

Les nostres forces han recuperat dos edificis més de la Ciutat Universitària

Al sector de la Moncloa els faccio-
sos s'han vist precisats a abando-
nar algunes trinxeres

Madrid, 14 (5'30 tarda). — Des
de fa dies, les forces lleials al Go-
vern de la República estaven consti-
truint una mina per tal de volar
alguns sectors de cases que a la
Ciutat Universitària estaven en po-
der dels rebels. Per la seva banda,
els facciosos havien fabricat una
contramina, per tal de desbaratar,
no solament els nostres plans,
sinó que l'efecte de l'explosió fos
tal que les posicions lleials resul-
tessin molt més perjudicades que
les rebels.

Entrada la tarda d'ahir, i apro-
fitant la forta boira regnant, fou
volada la contramina que havien
fabricat els facciosos. Els efectes
de l'explosió foren molt importan-
ts. Caigueren entre les runes
els facciosos que estaven en aquest
grup de cases. Seguidament les
nostres forces es llançaren a l'atac

i conquistaren la casa i adminis-
tració de l'Hospital Clínic de la
Ciutat Universitària.

A la part alta de La Moncloa,
les nostres forces foren atacades.
Els lleials, després de rebutjar l'a-
tac, sostingueren un fort tiroteig
de fusell, metralladora i bombes
de mà amb els rebels. A darrera
hora de la tarda contraatacaren
les forces governamentals, i pren-
gueren una trinxera que té importà-
cia estratègica, més amunt del
monument als Màrtirs de Cuba.

Els facciosos no pogueren resis-
tir el nostre contraatac i es veie-
ren obligats a replegar-se desorde-
nada.

250 baixes donen idea del dur
estrall sofert pels facciosos.

Amb èxit falaguer continuen les
operacions per aquest sector, on
en tot moment les nostres forces
porten la iniciativa.

A mitja nit les nostres forces
fortificaren les posicions conqui-
stades a l'enemic.

Un aparell lleial llança dues bombes de 100 qui- los damunt el vaixell pi- rata "Cervera"

Els nostres avions frustraren un in-
tent de desembarc a Màlaga

València, 14. — El comunicat
del Ministeri de Marina i Aire de
les dues de la tarda, diu:

"Com que s'ha iniciat aquest
matí, a dos quarts de vuit, un fort
atac per mar, terra i aire contra
Màlaga, com a preliminar d'un
desembarc que s'intentava per la
part d'Estepona, hi anà una es-
quadreta de bimotors, els quals es
trobaren amb els creuers "Canà-
ries" i "Cervera", el canoner "Ca-
novas del Castillo" i diverses em-
barcacions menors. Un dels nos-
tres aparells aconseguí tocar el
"Cervera" amb dues bombes de
100 quilos. El "Cervera" es retirà

immediatament, posant proa vers
Ceuta. En aparèixer la resta de
les nostres esquadretes els vaixells
pirates es dispersaren i fugiren a
tota marxa, i es frustrà el desem-
barc que es preparava sota llur
protecció."

"L'Espanya" i el "Velas- co" han estat allunyats de la costa d'Euscadi pels disparos de l'artilleria lleial

Bilbao, 14. — La nostra artille-
ria de costa ha fet aquest matí di-
versos disparos contra els vaixells
pirates "Espanya" i "Velasco", els
quals s'han allunyat ràpidament.

A l'altura de Santander, els vai-
xells pirates detingueren un vai-
xell de Noruega, el qual pogué des-
prés seguir el seu viatge.

Les posicions lleials de Po- la de Gordón (León) han estat inútilment bombar- dejades per les bateries rebels

Gijón, 14. — Avui ha estat un
dia d'absoluta tranquil·litat, a la
qual cosa estem ja acostumats.

L'enemic féu alguns disparos de
canó sobre les nostres posicions
d'Olivares.

També ha conanejat les posi-
cions de Pola de Gordón.

En ambdós atacs haurà disparat
l'enemic unes dotze canonades,
sense causar danys.

Cada dia augmenten més les de-
sercions. Avui s'han presentat a
les nostres files un caporal i tret-
ze soldats, tots ells amb armament
municions i bombes de mà.

Diuen que no fóra res d'estrany
que tots els dies passés el mateix
cas, puix que la intenció de deser-
tar està molt generalitzada entre
els soldats que lluiten a la força a
les files faccioses.

Als parapets es parla amb tota
naturalitat de la desertió, i sem-
bla que fa pocs dies estiguessen a
punt de passar-se al nostre camp
els elements d'un important con-
tingent de soldats, però fou impos-
sible realitzar-ho precisament pel
creixent del nombre.

Els oficials no poden contenir ja
les desercions, malgrat llurs aren-

ges, que són escoltades amb indi-
ferència i subratllades amb som-
riures i comentaris, tan aviat com
l'oficial es gira d'esquena.

"El Govern no abandona- rà la lluita sense haver reconquistat totalment el terreny ocupat pels facciosos"

diu el President del Consell de
ministres

València, 14. — El President
del Consell, senyor Largo Caballe-
ro, ha fet unes interessants mani-
festacions al corresponsal del pe-
riòdic de Copenhagen "Social De-
mokraten", en les quals, entre al-
tres coses, ha dit:

"El Govern mai no abandonarà
la lluita sense haver abans recon-
quistat fins a l'últim tros de terra
ocupada pels rebels.

Ni àdhuc el perill d'un conflicte
internacional no el podrà deturar.
Madrid no serà conquistat per
l'enemic. La població d'Espanya no
vol el feixisme. Les forces militars
el mateix que la població civil de
Madrid, estan d'acord i s'hi opo-
saran fins al darrer extrem.

La situació de Madrid no és des-
favorable. Es lluitarà fins al der-
rer home i fins al darrer tros de
terra.

Vull cridar l'atenció especial-
ment sobre el fet que la guerra ha
començat ara; ara i no abans; ara
el Govern té material de guerra
per fer front al dels contraris; ara
està suficientment armat i no es-
tem forçats a contenir-nos amb la
defensiva.

La guerra a Espanya començà
amb la lluita de Madrid; no el 19
de juliol.

El comandament únic s'ha rea-
litzat pel general Miaja.

El senyor Largo Caballero ha
acabat les seves manifestacions
dient que el bombardeig de Madrid
ha estat en tot moment realitzat
per avions estrangers, puix que
els avions espanyols al servei
dels rebels, per tenir amics i pa-
rents a la capital, es negaren a
realitzar-lo.

La darrera jornada als diversos sectors de Madrid ha estat d'absoluta tranqui- lilitat

Madrid, 14. — Darrera impres-
sió de la jornada d'ahir rebuda
durant la matinada d'avui.

A darrera hora de la tarda hem
sentit bastantes canonades i bas-
tant foc de fusell i metralladora.
Ho destaquem perquè feia ja al-
guns dies que a penes sabíem que
hi havia guerra per aquests en-
contorns.

Amb tot, poca variació ens ha
produït la jornada, si la compa-
rem amb la d'ahir. Segueix la boi-
ra dificultant la visibilitat. Els nos-
tres combatents han seguit amb
èxit els cops de mà al primer sec-
tor. Unes quaranta metralladores
enemigues han passat al nostre po-
der a conseqüència d'aquests atacs.

Els rebels han hostilitzat les
nostres posicions de Santa Maria
de l'Alameda, per la part d'El Es-
corial. Naturalment que el coman-
dament haurà concedit a aquest
atac la importància que pugui teni-
r, considerant els contingents
que l'enemic té acumulats en diver-
ses cases equidistants de Madrid i
d'El Escorial.

Podria succeir que l'enemic ha-
gués ralentit sobre Madrid per a
dirigir els seus atacs sobre aques-
ta altra direcció.

La nit, fosquíssima, es presenta
tranquil·la, tan tranquil·la com a-
questes darreres nits; però que
el sentit que el nostre cercle de fu-
s'entengui aquesta tranquil·litat en
sells continua vigilant perquè si-
gui impossible qualsevol sorpresa.
Sempre vigilants, com si cada dia
s'hagués de defensar Madrid con-
tra un atac atropellador. Només
així ha estat possible aquesta re-
sistència de Madrid, que està me-
ravellant el món. I només així
aconsegurem victòries a les cance-
lleries europees.

La veu de disciplina tindria un
so de buit si aquesta veu no ana-
va reforçada pel cantar victoriós
de la resistència heroica dels fu-
sells que vigilen a les trinxeres
d'Usera, la Casa de Camp i la Ciu-
tat Universitària.

Aquest és l'alt valor d'aquests
trets intrascendents que hem sen-
tit aquesta nit.

Un projecte de ba- se aèria alemanya a la Mediterrània que podria ésser la poma de la discòr- dia

Londres, 14. — El periòdic "Dai-
ly Telegraph" — conservador i
portantveu personal del secretari
del Foreign Office, mister Eden —
afirma en la seva edició d'avui que
el general Goering, en el seu viat-
ge a Roma, discutirà amb els diri-
gents feixistes la possibilitat d'ar-
ribar a un acord pràctic amb Ità-
lia per a establir bases per l'avia-
ció alemanya a la Mediterrània
Oriental.

Aquesta notícia ha causat vivís-
sima emoció a Londres, on s'espera
conèixer la reacció de Roma da-
vant una notícia que ve a confir-
mar l'esperit de la política expan-
sionista alemanya a la Mediterrà-
nia, a la qual Roma s'ha oposat
sempre.

S'afirma — continua dient el pe-
riòdic — que el general Goering,
en qualitat de dictador del famós
"Pla de quatre anys", discutirà
amb els dirigents romans un
acord de caràcter econòmic que
permeti a Itàlia i Alemanya cons-
tituir una autarquia combinada en-
tre els dos països.

Andreu J. Capdevila
FUNERARIA

J. Nogués, 22.-Telèfon, 1440
TARRAGONA

Avui, a les 10 nit, al Teatre Tarragona
Representació de la comèdia policíaca
EL MISTERIOS JIMMY SANSON
A benefici de les Milícies i Hospital de Sang

Espigolant

Havem de resignar-nos a viure solament amb l'indispensable per a subsistir, diu "Treball" i afegeix:

"La guerra que el feixisme espanyol i internacional ens ha imposat, comporta un enorme desgast de valors humans i materials. La guerra és això: destrucció i res més que destrucció. Es per aquesta causa que, en destruir tota mena de riquesa i en paralytizar una gran part de les forces productives, engendra privacions innombrables a les quals sols es pot fer front eficaçment amb un alt esperit de sacrifici, reduint tant com es pugui el consum i resignant-nos a viure solament amb l'indispensable per a subsistir."

Constatant la contumàcia en l'indisciplina i en l'inconsciència en que es mouen certes zones anomenades "revolucionàries" diu "La Humanitat":

"No saben res ni s'adonen de res ni s'interessen per res més que no sigui la sinistra follia de viure al dia, proclamant que ells fan la revolució i enorgullint-se de la fermentació estúpida i contraproduent ignorant i suïcida, dels seus infims ments caòtics."

Com fer entrar en aquestes tenim tots els Estats feixistes, tots els grans interessos econòmics, tot el fanatisme religiós i l'odi de castes conjurats contra la República espanyola?"

Parlant del desesperat atac italo-germànic contra Madrid i de l'indiferència de les democràcies, diu "Solidaridad Obrera":

Espanya es un pueblo ambriento de justicia, que lucha contra el imperialismo fascista y por su sagrada independencia. Y contra nuestra entereza, contra nuestro combativo

tesón, no podrá la potencia criminal del fascismo. Ni decaemos ante la vergonzosa actitud de las democracias, actitud que se resume en una frase: Traición!!"

Comentant el darrer discurs d'Eden, escriu a "Las Noticias" Antoni Sesé:

"Eden en su discurso declara que es "a los españoles, y nada más que a ellos, que corresponde decidir el sistema de gobierno que prefieren". A continuación desaprueba toda intervención extranjera en España. Aquí Eden parece como si nos diera libertad a los españoles para hacer lo que nos diese la gana, y, claro, esto sería demasiadas concesiones en un hombre que representa los intereses de un capitalismo que tanta intervención tiene en la vida económica de nuestro país. Por eso después el ministro de Negocios Extranjeros inglés declara que ni un Gobierno fascista ni un Gobierno comunista pueden surgir de la guerra civil española."

"La Batalla" diu que cal revitalitzar els comitès per a crear l'instrument del poder obrer, afegint:

"En una palabra; todas las fuerzas que representan lo que queda en pie de lo anterior al 19 de julio, se creen ya lo suficientemente fuertes y comienzan, no su defensa, como podría suponerse, sino su ataque premeditado y hondo contra los órganos que la revolución ha creado. Suponen, si no vencido, si debilitado por la acción de los partidos reformistas, el empuje revolucionario de las masas y pasan del cato silencio en que hasta ahora se habían mantenido, al ataque furioso para reconquistar directamente las posiciones que habían pasado a manos de las masas obreras."

COMBAT

HAY QUE HABLAR CLARO

Que nuestra sinceridad nos permita acusar. Confesémoslo con tristeza. La retaguardia no lleva el ritmo que la guerra impone. Van pronto a celebrarse los seis meses de su declaración y aquí parece que vivamos sin guerra. Con un aire de despreocupación, desinterés e indiferencia, por parte de muchos, que subleva.

No podemos permanecer mudos. Los acontecimientos se multiplican y agravan, no en lo nacional, sino hasta allende de nuestras fronteras. Partidas de piratas, corsarios del aire y del mar, són más numerosos cada día. Alemanes, portugueses, italianos, moros, legonarios, conglomerado absurdo de hombres sin conciencia que venden sus vidas por engaño traidor, engruesan las filas de Franco. Empuñan las armas para acer sobre Madrid como una plaga de langostas. Como hace muchos siglos los bárbaros del Norte cayeron sobre Roma. Y todo esto por el capricho miserable de cuatro locos que más valiera no hubieran conocido el mundo. Un mundo que no les perdona para lanzarlo a su destrucción...

Vuelan sobre Madrid los Hein-

kels, Junkers, Caproni y Fiat. Todo lo destruyen. Las bombas lanzadas no se deparan ante nada ni ante nadie. Siembran la desolación y la muerte. Pobres niños, pobres mujeres, pobres ancianos! Caen lluvias de metralla. Torrentes de fuego.

Los cañones alemanes y de Mussolini no dejan de vomitar obuses de muerte. Tabletean las ametralladoras, bordando cortinas de fuego. He aquí la guerra, isónimo de destrucción.

Y ante estos mercenarios de la paña por dos dictadores que no saben de ellos hacer nada ya, se levantan nuestros héroes del pueblo defendiendo las esencias de la República. Nuestra juventud que siempre ha pensado. Símbolos anónimos del ideal romántico que ofrecen su pecho para que los sentimientos de Libertad se encarnen en el nuevo mundo que forjamos. Se levantan como gigantes los hombres soñadores que tienen como patria la Humanidad. Como Dios, la fraternidad de los pueblos y de los hombres. Como ley de la vida, el trabajo.

Y mientras tanto, esta solidaridad internacional, este derroche de

juventud que culmina con el sacrificio de la vida por el ideal humano de fraternidad y de paz, contrasta con la línea de conducta seguida aquí en la retaguardia. Conducta que nosotros hemos de censurar y acusar con gallardía.

En la rearguardia no se hace lo que debía hacerse. Qué pocos habrán que puedan contestar diariamente la consigna de QUE HAS HECHO POR GANAR LA GUERRA? No recuerdan, así parece, los cuadros patéticos y horrorosos de la guerra. No piensan que diariamente cae lo más hermoso de nuestra juventud. Se escuden. Y algunas veces chillan demasiado, haciendo de farsantes. Hasta se atreven, hipócritas y miserables, a hablar de SACRIFICIO.

Mientras nuestros héroes, clavados en el barro de las trincheras, dan sus vidas por un futuro mejor para todos, estos "ciudadanos" que no tienen concepto de la ciudadanía ejemplar— se pasan la vida lo más tranquilamente que pueden. No les habléis de aumento de trabajo en la jornada. No les habléis de restricciones. Son demasiados "sacrificios", dicen. Pero si, habladles de reivindicaciones. Aumento de salarios. Remuneraciones. Ah! y acaparamiento de algunos cargos para mayor comodidad, a costa de la guerra y de la vida de los que caen en las líneas de combate.

Mientras tanto, los acontecimientos se agravan. Madrid está otra vez en peligro. Con más serenidad aún que en el 18 y 20 de Noviembre pasado. En los demás frentes, las partes de guerra son lacónicas. Como el último de la novela de Remarque. "Sin novedad en el frente" dicen casi todos ellos.

La resistencia heroica de la capital de las Castillas, Cataluña debe corresponderla con hombres y con lo que sea necesario.

Elevemos nuestra moral de guerra. Hagamos comprender al pueblo que vivimos en guerra y que, por tanto, se terminen de una vez estos humillos presunciosos de ciertos elementos. Convencernos de que el optimismo muchas veces se convierte en amarguras. Responsabilicemos nuestra conducta y responsabilicemos la de los demás. Sacrifiquémonos en nuestro trabajo. Acatemos y hagamos acatar con dureza lo que dispone el Gobierno de la Generalidad, en el que setán representadas todas las fuerzas proletarias. Atentos a las consignas de nuestras sindicales. Y que se sacrifiquen absolutamente todos. En los frentes el sacrificio más sublime se paga con lo más preciado que tenemos: LA VIDA.

J. TORNE FERRERES

J. S. U.

Secció Esportiva

FUTBOL

L'INTERESSANT TARRACO - A. S. LLEIDA DE DIUMENGE

De plat fort pot dir-se el partit que jugaran el Tarraco i els "Calaveres" de Lleida, donada la vàlua dels dos equips i de la poca distància que porta l'un de l'altra.

El Tarraco ha de guanyar forçosament aquest matx i d'aquesta forma acabar el campionat empatat amb el que diumenge serà el seu contrincant.

Creiem que el terreny de joc de l'Avinguda de Catalunya es veurà atapeït de públic que presenciarà

sens dubte, un partit més emocionant de la temporada.

Sembla que la composició dels dos equips, serà la següent:

Tarraco
Telesforo, Aleu, Vergés, Fàbregas, Vinyeta, Gòmez, Llimona, Moreno, Pérez, Guasch i Pelegrí.

A. S. Lleida
Florenza, Ferreres, Rodés, Roses Moro, Creus, Ros, Pasqual, Pirla, Florenza II i Farré.

Aquestes dues alineacions estan fetes comptant que no es penalitzi a Fàbregas del Tarraco i Floren-

L'AJUT DE LA RERAGUARDA

"La dona a la reraguarda", ins titució que està portant a terme una nobilíssima tasca d'ajut a la població de la zona de guerra, ha portat a Barbastre una camionada de joguines per a repartir entre els infants dels pobles que han sofert de més a prop el flagell de la guerra.

CAÇADORES

PULL-OVERS

el millor assortit

=ALSINA=

Unió, 27

za II del Lleida, expulsats diumenge passat dels terrenys de joc.

DEMA A LA TARDA HI HAURÀ UN EMOCIONANT PARTIT DE FUTBOL ENERE ELS "VELLES GLORIES" DE TARRAGONA I UN EQUIP D'ORDRE PÚBLIC

Tal com s'ha vingut anunciant, demà a la tarda en el terreny de joc de l'Avinguda de Catalunya, es jugarà un interessant partit de futbol, entre els "velles glories" de la nostra ciutat i un equip format a base d'elements dels cossos d'Ordre Públic i d'Investigació.

En aquest darrer equip hi figuraran elements que han jugat en equips de primera categoria, tals com Sastre, Castillo, Mas, Vilarrodona, Gironès i altres de reconeguda vàlua dins dels gloriosos annals del futbol català.

L'AMATEUR DEL CASAL JUGARÀ DOS PARTITS DIUMENGE

Tal com vam anunciar en l'edició d'ahir, l'equip amateur del Casal jugarà diumenge contra la "Penya Fideus-Arròs".

També, a la tarda, es desplaçarà a Reus per tal de jugar contra l'Unió Esportiva Obrera de Reus.

L'equip anunciat pel partit del matí, és el següent: Más, Maymús, Casanova, Rossell, Ayguadé, Gligione, Mateo, Sorines, Rovira, Leandro i Salvat.

Podria ésser que a la tarda jugués el mateix equip amb la substitució de Gligione per Menéndez.

BASKET-BALL

CAMPIONAT LOCAL "III COPA TARRAGONA"

Diumenge es disputarà la cinquena jornada corresponent a aquest interessant campionat.

Els partits anunciats són els següents:

C. E. Llamp - Penya Esportiva. Casal d'Esports - Escola T. B. CADCI - Penya Brú. Penya Pallach - Escola Comerç. Toca descansar a l'Escola del Treball A.

SANTAELLA

Joies - Relloges

Compostures garantitzades

Unió, 3

Sugrañes, Impressor. — Tarragona